

Max & Maja Världens skapelse

Rekvisita

- Förkläde till Maja
- Trolldeg
- Två par handskar
- En miniplåt/bricka med några färdiggjorda saker av trolldeg
- En spegel

Maja är i full färd med att skapa olika saker i trolldeg, när Max kommer. Hon har förkläde, mjöl i håret och småpratar för sig själv.

Max – Hej Maja! Oj, håller du på och bakar?

Maja – Nej, jag skapar ser du väl! Det här är trolldeg, och jag skapar.

Max – Jaha, det här är trolldeg, och du skapar. Vad skapar du?

Maja – Titta här (*håller upp en plåt med lite grejer som hon gjort*) Jag har gjort en blomma, en orm, en giraff... och nu håller jag på med en elefant.

Max – Får jag va me?

Maja –Gärna! Här får du lite deg och där finns det handskar. (*Max sätter genast igång*)

Max – Du Maja, tänk hur det var när Gud skapade allting, land och hav, alla träd och buskar.

Maja – Och blommorna.

Max – Och solen och månen och stjärnorna

Maja – Och alla djuren, Max. Det måste ha varit roligt att komma på hur alla djuren skulle se ut.

Max – Jaa. Och tänk att han bara sa: Bli ljus! Och så blev det ljus... Det kan ingen annan göra.

Maja jobbar koncentrerat med sin elefant, men det vill sig inte riktigt och hon tappar tålamodet.

Maja – Näe, det här går inte! Dumma trolldeg! (*Hon kastar klumpen hårt i bordet och sen blir hon ledsen och lägger ansiktet i händerna, förtvivlad*). Jag kan inte... Jag komma aldrig kunna göra en elefant (*snyftar*) och jag som hade tänkt ge bort den i present och allt. Jag är helt värdelös på det här.

Max – Men Maja, va inte ledsen. Du är inte alls värdelös. Du har ju gjort jättefina grejer och... Ja! (*får en jättebra idé*). Maja, gråt inte mer, jag ska visa dig nåt. Jag ska bara hämta en sak. (*Max hämtar en spegel som han håller vänd mot magen.*) Nu ska du få se det allra finaste och bästa som Gud skapade. Ett riktigt mästerverk... Är du beredd?

Maja – *(Maja tittar upp från sin gråt)* Okej då Max... Jag är beredd.

Max – Vad ser du? *(Max håller upp spegeln framför Maja)*

Maja – Jag ser ju mig, Max.

Max – Just det! Du är det finaste som Gud har skapat. Du är inte alls värdelös, du är ett mästerverk.

Maja – Tack Max. Nu känner jag mig inte ledsen längre...